

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 62Ek/1719/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121336040
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6121336040.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692 v konaní zast.: KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 648 892 proti povinnej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., o vymoženie peňažnej pohľadávky vo výške 29,07 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62Ek/1719/2021 zo dňa 5. februára 2024, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinnej zamietal.

II. Oprávnenému sa nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62Ek/1719/2021 zo dňa 5. 2. 2024 nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Dňa 5.2.2024 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyššou súdnou úradníčkou uznesenie pod sp. zn. 62Ek/1719/2021, ktorým návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods.3 Exekučného poriadku zamietol.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnila ustanoveniami § 61k ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 61l ods. 3 prvá veta, § 61n ods. 1 písm. d) zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/65/2018 zo dňa 29.10.2018. V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že preskúmaním návrhu povinnej na zastavenie exekúcie skonštatovala, že tento bol podaný v zmysle ustanovenia § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, teda po zákonom stanovenej 15 dňovej lehote, a takto podaný návrh nemá odkladný účinok. V takto podanom návrhu môže povinná namietat už len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí 15 dňovej lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, tzn. po uplynutí 15 dňovej lehoty od doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie. Súčasne uviedla, že v každom novom návrhu na zastavenie exekúcie môže povinná uviesť iba tie skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu. Pričom uvedené pravidlo je prejavom koncentračnej zásady konania o návrhu na zastavenie exekúcie. Prejavom zásady koncentrácie je aj povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť povinného, pričom povinná musí skutočnosti uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie preukázať relevantnými dôkazmi. Neskoršie návrhy na zastavenie exekúcie už odkladný účinok nemajú, a teda súdny exekútor aj napriek podanému návrhu môže vymáhať nároky špecifikované v poverení na vykonanie exekúcie. Napriek oneskorene podanému návrhu na zastavenie exekúcie súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou skonštatoval, že aj v prípade, že by povinná podala návrh na zastavenie exekúcie v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote, nezmenilo by to výrok predmetného rozhodnutia, nakoľko povinnou namietané skutočnosti považoval súd za nedôvodné. Ďalej skonštatovala, že dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie bolo tvrdenie, že exekučný titul jej nebol nikdy doručený. Na základe uvedeného tvrdenia si exekučný súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou vyžiadala doručenkú k exekučnému titulu zo spisu tunajšieho súdu (Upomínacie oddelenie) sp. zn. 32Up/556/2020. Exekučný súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou mal

z pripojenej doručky založenej v súdnom spise za preukázané, že exekučný titul Platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32Up/556/2020 zo dňa 18.05.2020 bol povinnej (v základom konaní žalovanej) doručený dňa 25.06.2020 prostredníctvom splnomocnenca - číslo splnomocnenia PS: 008 275 - 17/2016. Súd v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že na základe tohto istého splnomocnenia bolo prevzaté aj upovedomenie o začatí exekúcie dňa 16.06.2021. Súd v tomto bode zároveň dal do pozornosti, že ustanovenie § 111 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov priznáva doručke status verejnej listiny, v dôsledku čoho sa údaje v nej obsiahnuté považujú za pravdivé, ak nebol preukázaný opak. Verejnou listinou je doručka len vtedy, ak obsahuje všetky náležitosti vyžadované právnymi predpismi. V takomto prípade potom každý, kto namieta správnosť týchto údajov znáša bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, že tieto údaje sú nepravdivé. Za predpokladu, že doručka právnymi predpismi vyžadované náležitosti nemá, nemôže mať povahu verejnej listiny a dôkazné bremeno zaťažuje orgán, ktorý doručenie vykonal, a ktorý v prípade pochybností musí preukázať spôsob doručenia a správnosť údajov uvedených na doručke (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29.10.2018, sp. zn. 5Cdo/65/2018). Na základe uvedeného exekučný súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou nemal pochybnosti o tom, že exekučný titul bol povinnému riadne doručený, a teda je spôsobilý byť podkladom na vykonanie exekúcie. Povinný v danom prípade neunesol dôkazné bremeno ohľadom tvrdení o nedoručení exekučného titulu a z uvedeného dôvodu považuje súd návrh povinného v celom rozsahu za nedôvodný. A vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou za nesporné, že povinná v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázala žiadne skutočnosti vedúce k zastaveniu exekúcie, ktoré nastali po uplynutí 15 dňovej lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, a preto návrh povinnej v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ako nedôvodný zamietol.

3. Proti tomuto uzneseniu podala povinná v zákonom stanovenej lehote sťažnosť vzhľadom na to, že o svojej exekúcii vôbec nevedela. Súčasne uviedla, že už dlhodobo žije v Anglicku, 18 rokov a len náhodne sa o nej dozvedela, preto žiada súd o podrobné vysvetlenie, nakoľko si nie je vedomá tejto exekúcii. Zároveň žiadala súd, od kedy do kedy sa má preukázať, že v tom čase nebola na SK a následne zašle dôkazy o jej nevine.

4. K sťažnosti povinnej sa podaním doručeným súdu dňa 22.2.2024 vyjadril oprávnený, ktorý uviedol, že súhlasí s rozhodnutím exekučného súdu sp. zn. 62Ek/1719/2021 zo dňa 5.2.2024, ktorým súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Oprávnený má za to, že súd sa dostatočne vysporiadal s tvrdeniami povinného ohľadne doručovania súdnych a exekučných rozhodnutí, a to najmä v bode 15. Súčasne uviedol, že povinný neunesol v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie dôkazné bremeno.

5. Podľa §-u 243p ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), na exekučné konanie začaté a právoplatne neskončené do 31. marca 2023, okrem exekučného konania podľa § 243h, sa použije tento zákon v znení účinnom od 1. apríla 2023; právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 31. marca 2023, zostávajú zachované.

6. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa §-u 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti povinnej, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť povinnej nie je dôvodná, a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

13. Z obsahu spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 04.05.2021, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vyššia súdna úradníčka vydala na podklade exekučného titulu – platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32Up/556/2020 zo dňa 18.5.2020, právoplatného a vykonateľného dňa 11.07.2020, dňa 25.05.2021 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi D. E. F. (412EX 445/21). Dňa 28.11.2023 bol po uplynutí zákonnej lehoty doručený poverenému súdnemu exekútorovi návrh povinnej na zastavenie exekúcie, ktorý ho spolu s doručenkami a vyjadrením oprávneného postúpil súdu. Následne súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou vydal sťažnosťou napadnuté uznesenie.

14. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

15. V zmysle § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

16. Napriek zneniu citovaného ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku súd k veci uvádza, že vyššia súdna úradníčka správne zistila skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodila i správny právny záver a svoje rozhodnutie správne a v zmysle zákona odôvodnila. Sudca sa preto v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, pričom v súvislosti s podanou sťažnosťou uvádza, že povinná zotrvala na dôvode, ktorý uvádzala aj v návrhu na zastavenie exekúcie, a to že jej exekučný titul nebol doručený .

17. Sudca k uvedenému dopĺňa, že záver, ku ktorému dospela vyššia súdna úradníčka, je vyjadrením koncentračnej zásady, podľa ktorej exekučný súd návrh na zastavenie exekúcie zamietne, ak povinný dôvody zastavenia exekúcie neuplatnil včas. Kým v návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý bol podaný v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, a teda má odkladný účinok (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku), môže povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu a ktoré by mali mať za následok zastavenie exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v každom ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, podanom po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie už môže uvádzať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny nemohol uplatniť skôr (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 119/2020 zo dňa 3. marca 2020, sp. zn. I. ÚS 563/2022 zo dňa 19. októbra 2022). Len pre úplnosť sudca dodáva, že ani tvrdenie povinnej, ktoré zopakovala v podanej sťažnosti nemôžu viesť k zastaveniu exekúcie. Za nedostatok sťažnosti povinnej a z toho plynúcu nedôvodnosť sťažnosti, sudca považoval i to, že v nej povinná nereflektovala na zásadný dôvod zamietnutia jej podaného návrhu na zastavenie exekúcie, ktorým bolo uplatnenie koncentračnej zásady pre oneskorenosť podaného návrhu na zastavenie exekúcie. Exekučný poriadok akceptuje ako účinnú obranu proti uplatneniu koncentračnej zásady tvrdenia preukazujúce, že povinný nemohol bez vlastnej viny uplatniť také skutočnosti už skôr (§ 61k ods. 3 posledná veta Exekučného poriadku). Povinná však ani v podanom návrhu na zastavenie exekúcie a ani v sťažnosti žiadne také dôvody neuviedla. Platnosť záverov rozhodovacej praxe exekučného súdu potvrdzujú i viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 231/2021 zo dňa 24. mája 2022, alebo IV. ÚS 106/2023 z 21. februára 2023, ako aj sp.zn. II. ÚS 483/2023 zo dňa 24. októbra 2023) v zmysle ktorých sa koncentrácia exekučného konania vzťahuje na všetkých povinných bez rozdielu, teda i na spotrebiteľov, preto aj spotrebiteľia majú dôsledne rešpektovať procesné limity

práv a povinností ustanovených zákonom (v danom prípade Exekučným poriadkom). Z uvedeného dôvodu neboli potom ani tvrdenia povinnej v danej veci relevantné.

18. Z vyššie uvedených dôvodov sudca podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 202 ods. 1 Exekučného poriadku sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62Ek/1719/2021 zo dňa 5. 2. 2024 vydanému vyššou súdnou úradníčkou zamietol, keď sa stotožnil so záverom, že povinnou uvádzané skutočnosti v návrhu na zastavenie exekúcie, ktoré sú uvádzané v rozpore s § 61k ods. 3 Exekučného poriadku (bolo ich možné uviesť už v lehote do 15 dní od prevzatia Upovedomenia o začatí exekúcie), no aj tak nemôžu byť dôvodom na zastavenie exekúcie, ktorá je vedená na základe vykonateľného exekučného titulu, a preto bol daný dôvod na zamietnutie návrhu povinnej na zastavenie exekúcie podľa 61l ods. 3 Exekučného poriadku a contrario.

19. Keďže povinná iniciovala návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov sťažnostného konania s tým súvisiacich.

20. Pretože sudca prvej inštancie sťažnosť povinnej zamietol, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti by súd priznal oprávnenému ako úspešnej strane. Oprávnený si však náhradu trov, ktoré by mu vznikli v súvislosti so sťažnosťou povinnej proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky, riadne a včas neuplatnil. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok si voči povinnému v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný (ex officio) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní ani len uplatnený. Keďže oprávnený nenavrhol v rámci konania o sťažnosti povinnej proti rozhodnutiu vyššej súdnej úradníčky, aby súd rozhodoval (v zmysle §199d ods. 1 Exekučného poriadku v rámci dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie) o ďalších trovách exekúcie, súd oprávnenému trovy konania súvisiace so sťažnosťou povinnej proti rozhodnutiu vyššej súdnej úradníčky nepriznal, tak ako je to uvedené vo výroku II. tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).